

“ESTIMAR-TE COM LA TERRA”

GINESTÀ

Sé morir i sé viure.
Sé fer pondre el meu sol.
Sé fer mal, soc de vidre.
Soc guspira, estel i carícia.
Faig del drama tres muntanyes.
Faig allò que tots esperen
Faig i Roures, branques tendres.
Soc a terra amb l'herba seca.

És quan dormo que hi _____ clar.
És la brisa i la marea.
És com taronges d'Alcanar.
Soc tardors i primaveres.
Si m'ensorro fes-ne runes.
No m'enterris a l'arena.
Si és delictes no guanyar
jo no vull _____ condemna.

I per lliure vull un país.
I per seure una vorera.
Per somiar, que vens _____ mi.
Per no perdre'm la dreuera.
Al meu pit un cor sencer,
a l'estómac papallones,
a les mans fruits d'esbarzer.

I al record les tardes bones.
I _____ a mig desfer.
El gat vell que m'ha vist créixer.
O fer el punki pel carrer.
_____ els caps de setmana
i no veure't els feiners.
Estimar-te com la terra que fa viure els cirerers.

Pels moments de dubte.
Pel món que tinc al cap.
Per a quan era invencible
i la por era un _____.
Els vells salten les barreres
i tot torna a començar.
I els nens seuen a les _____.

I nosaltres a aquell bar
i la gent que sempre córrer.
_____ para a saludar
i el meu cor segueix en ordre.
Viu de lluites quotidianes
mentre estripa el que fa mal
i l'escalfes si m'abrades.

I al record les tardes bones
i cançons a _____ desfer.
El gat vell que m'ha _____ créixer.
O fer el punki pel carrer.
Treballar els caps de setmana
i no veure't els feiners.
Estimar-te com la terra que fa viure els cirerers.